

Yazan:
Filiz Çiçek

1. Baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2018
Yeni Baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2025

DOĞA MECLİSİ
ORMANLAR YANMASIN!
Filiz Çiçek

ISBN: 978-605-188-248-2

© Metin: Filiz Çiçek, 2017

© Resimleyen: Fatih Reis, 2017

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları, Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Aslı Onat

Kapak ve sayfa tasarımı: Kübra Yeşilyurt

Baskı ve cilt: Özlem Matbaacılık ve Reklamcılık Ltd. Şti.

Matbaa Sertifika No: 45257

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 K: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69

Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Yayınevi Sertifika No: 49238

Yazan:
Filiz Çiçek

Resimleyen: Fatih Reis

ORMANDA BAHAR SEVİNCİ

“Sabah yağmurla uyanmayı çok severim! Damlalar *pıt! pıt!* diye düşmeye başladığında kımıldamam, bir süre beklerim ki ıslanayım... Yağmurun ve toprağın mis gibi kokusunu içime çekerim. Yapraklarım, dallarım ıslandığında sular, yavaş yavaş toprağıma süzölür ve...”

Cik cik! Cik cik!

“Toprak yumuşar. İşte o zaman, şöyle bir gerinirim...”

Cik, cik!

"Suya doysunlar diye önce dallarımla yapraklarımı gökyüzüne doğru uzatırım. Sonra..."

Cik cik! Cik cik! Cak!

"Köklerim ıslanır..."

Ciik, cik!

"Ne diyordum... Cik. Cik mi? Tabii ki 'cik' demiyordum! Bir konuşturmadılar ki! NEREDE BU YAVRULARIN ANNESİ?!"

Cik, cik, cak!

"Ötmeyi de öğrenemediler daha."

Cik, cik, cak, cik!

"Ağaçkakan Paytak ailesinin *tak tak*'larından kurtulduk derken..."

Cik, cak, cik!

"Bu yaramazlar başladı. Nar bülbülü Nazlı'nın küçüklüğünü bilirim. Dalıma

yuva yapmak için izin istediğinde sevinmiş-
tim. Yavruları da onun gibi sakin olur san-
mıştım...”

Cik, cik!

“Ama bu minikler, yumurtadan çıktık-
larından beri ne zaman acıksalar, ormanı
başımıza yıkıyor...”

Derken uzaktan anne nar bülbülü gö-
ründü. Alaca karanlıkta uçup yavruları için
solucan toplamaya gitmişti. Solucanlar
gagasından sarkıyor, ağır ağır, nazlı nazlı
uçup süzülerek yuvasına dönüyordu.

Cik, cik'ler sabırsız *cak cak*'lara dönüştü.
Kahvaltılarına kavuşan yavru nar bülbülleri
nihayet sustu.

“Yavaş yiyin, boğulacaksınız!” dedi anne-
leri. “Kusura bakma Destan Baba, kafanı

şışırdılar, değil mi? Onlar uyanmadan dönerim sandım. Ah, benim canım yavrularım! Çok mu acıktınız!? Yerim sizin minik gagalarınızı...”

“Neyse, doysunlar da...” dedi Destan Baba.

Şimdi orman, huzura kavuşmuştu, Destan Baba yağmur banyosunun keyfini çıkarabiliyordu.

Söylediği gibi, dallarıyla yapraklarını gökyüzüne uzattı ve gerindikçe gerindi. Su, dallarından gövdesine, oradan da toprağa ve köklerine doğru süzüldü.

Tüm ormanı ıslak toprak ve çeşit çeşit bitki kokusu sarmıştı. Baharın ilk yağmur-ları bereketli olur, tüm bitkileri büyütür,

yeşertirdi. Henüz tohum olan bitkiler de topraktan çıkmak için bu yağmuru beklerdi!

Şimdi ormanın her köşesinde mutluluk vardı. Yağmurun sesi ve...

“Günaydın, Destan Baba...” deyiverdi biri.

“Günaydın Zıpkın. ZIPKIN, GÜNAYDIN!”

Zıpkın, bir kara kaplumbağasıydı. Zıpkın hızlı yol alır ya, bu kaplumbağa tam tersiydi.

Ağır yürür, ağır konuşur, ağır işitirdi. Ne acelesi vardı canım! Zıpkın bir yandan da sürekli konuşur, durmadan söylenirdi.

“Ne güzel yağıyor Destan Baba! Yağmur, bacaklarıma çok iyi geldi. Sabah azmettim. Dedim ki....”

“Bugün söğüdü geçeceğim,’ dedin ve yolu yarıladin, değil mi? Aferin Zıpkın, aferin!”

“Hı?”

“YOLU DİYORUM, YARILADIN, AFERİN!”

“Yoluma fındık kabukları çıkmasaydı, söğüdü çoktan geçmiştim. Nerede bu Boncuk? Bunlar hep onun kabukları!”

“Hı? Beni kim çağırdı?” dedi biri. Söğüdü’nün yanındaki fındık ağacının yapraklarının arasından, kahverengi tüylerle kaplı bir baş uzandı. Onu, minik bir gövde takip etti. Sonra da kocaman, dik bir kuyruk görüldü. Yaramaz Sincap Boncuk’tu bu.

“Ben çağırdım Boncuk, buraya gel!”